Adio Maestre Edmond Deda

(Grigore Constantinescu – 30 septembrie 2006)

Liniştea se aşterne pentru încă un condei de Maestru... Joi seara, compozitorul, pianistul, dirijorul și profesorul Edmond Deda ne-a părăsit, aproape fără să se observe că, în lumea discretă a ultimilor ani, păstra nestinsă iubirea pentru muzică. Mulți sunt cei care îl poartă în tainița afectivă a sufletului, pentru că artistul ne-a însoțit, de-a lungul a mai multor generații. Avea o cultură vastă care cuprindea lumea muzicii ușoare dar și jazzul deprins în timpul studiilor sale muzicale la Londra.

Creator de spectacole, pasionat de arta didacticii muzicale, Edmond Deda a trăit în paralel viața compozitorului, cea a interpretului și a profesorului. Îl regăsim, mai ales după război, profesor la Conservatorul „Lyra", la Conservatorul de Muzică Ușoară și Jazz dinaintea anilor '50, la Școala Populară de Artă din Bucureşti şi Braşov. Se afla totodată la pupitrul orchestrelor din teatrele românești de revistă, la Teatrul „Tănase" sau, ca director, la Teatrul „Ion Vasilescu", realiza turnee de concerte în țară și străinătate cu formația ce îi poartă numele.

Prezent în emisiuni de radio și televiziune, uimea prin firescul discursului său, în care pleda pentru muzica noastră cântând la pian, fredonând, rostind sfaturi, cu aceeași naturalețe cu care povestea întâmplări din viața de artist. Lungul șir al spectacolelor compuse și create de el a configurat un stil în repertoriul românesc de musical și estradă. Nu mai puține sunt melodiile care, într-un fel, se detașau de muzica de scenă, de musicaluri sau muzica de film. Pentru cei care au avut prilejul să vadă edițiile de început ale „Cerbului de aur", melodii ca „Inimă nu fi de piatră", „Of, inimioară", „Îndrăgostiții n-au nevoie de cuvinte" revin în memorie, acum umbrite de nostalgie.

Prieten al celor cu care a colaborat, părinte pentru cei care i-au fost discipoli, Edmond Deda a știut că a fi fermecător nu este o profesiune, ci o vocație, iar muzica locul cel mai potrivit pentru a o împlini. Îl putem uita, oare, pe Maestrul Deda?